

Millaisia eliöitä Pyhällönpuistossa asustaa? Etsi kaikki 19 eliötä puistosta ja kirjoita nimet karttaan oikeille paikoille. Voit keksiä eliöille myös omat mielikuvitukselliset nimet.

Pyhällönpuiston eliöt

Ariu

Ariu on nipulikasvin pudottama hetelmäeliö, joka ensitiipahntamisestaan asti jatkaa tippumista. Koko elämänsä ajan se hivuttautuu alaspäin ja kohti jatkuvaa tippumista. Hivuttautumista varten ariulle on kehittynyt muljumiseen erikoistuneet alamääjät.

Kamekää

Kamekää on kasvitonttuihin kuuluva eliö, joka naamioituu kukkamaiseksi lieroksi. Se paistattelee usein vertikaalisilla puolaurinkoisilla pinnoilla. Kesäöisin sen valtaamalla reviiirillä voi kuulla hienostunutta, poikkihuilun ääntä muistuttavaa huminaa, kun se värähtää terälehtiään.

Himsteri

Himsteri on vaihtolämpöinen vekkuli eliö, joka haistelee kahdella nokallaan ilmassa leijuvia mahdollisuuksia. Monet kiinnittävät ensimmäisenä huomiota sen otsalla huutavaan naamaan, joka pyrkii houkuttelemaan muita himstereitä tulemaan juttusille keskustelemaan uusista mahdollisuuksista.

Tassikirutos

Tassikirutos on tuulella elävä mahtisieniin kuuluva eliö, joka pyrkii rihmastoimaan jälkeläisensä korkeille jyrkänteille ja vuorille. Tassikirutos käyttää ravintonaan tuulen mukana kantautuvia kumeita ääniaaltoja ja sen pitkulaisiin luoihin tarttuvaa hiukkasia.

Ornotodo

Ornotodo on maineeltaan yksi ystävällisimmistä luolatappeliöistä. Se kasvaa aina tiiviisti yhteen muiden ornotodojen kanssa toisiaan kannustavissa joukkioissa ja sakeissa. Ornotodon esiintyvyys on maapallolla toistaiseksi vähäistä ja se onkin alunperin avaruuspölyn mukana kantautunut vieraslaji tuntemattomalta eksoplaneetalta.

Palikakka

Palikakka on Pyhällönpuiston vanhin ja vastustuskykyisin laji. Sen hyvä terveys ja vanhojenkin palikakkin erinomainen toimintakyky johtuu suureksi osaksi lajin tärkeimmistä ravinnonlähteistä: kaarnariistasta, metsäpölystä ja puolukkapurovedestä. Lajin yksilön saattaa yllättää nokosilta maanalaisissa onkaloissa ja himmeää valoa hohtavien hämepuiden juurakoissa

Mulperimyyrä

Mulperimyyrä on erilaisista raoista esiin ahtautuva yhdeksästä joustavasta luusta ja niitä päällystävistä emisuomuista koostuva eliö. Se saattaa asustaa samassa raossa tuhansia vuosia ja olla näkösällä vain muutaman kerran vuosisadassa. Mulperimyyrän emisuomut liikehtivät hyvin hitaasti ja tietoisesti mikromilli kerrallaan

Maantasainen

Maantasaiset ovat rantojen tuntumassa asuvia sympaattisia tahmatassuja. Niiden limainen pinta mahdollistaa lähes kitkattoman kulun vedessä ja kalliopinnoilla, ja tahmaiset takatassut hanakan tarrautumisen niin kalliopintaan kuin hiekkapohjaan. Maantasaiset rakastavat seuraa ja kallioisella rannalla kulkiessasi voitkin huomata lempeän maantasaisen taapertavan tervehtimään sinua.

Tutustu Ratikan taiteeseen
ja tarinoin taiteen takana:

tampereenratikka.fi/ratikan-taide

Nautimus

Nautimus on sukellusulleroihin kuuluva uppeluksissa asuva kala, joka omaa mitä lumoavimmat ja harkitut liikkeet. Se nousee pintaan usein ja uteliaisuuttaan tiedustelemaan maailman tilaa ja katselemaan taivaalla kulkevien pilvien liikkeitä. Nautimukselle ominaiset akvakuopat täyttyvät usein pieneliöistä ja planktonista, jotka hyödyntävät eliötä siirtymiseen paikasta toiseen.

Kuhmumesi

Kuhmumesi on simpukoihin kuuluva eliö, jonka kuori kimmeltää useissa eri sävyissä ja helpipeti läpinäkyvyydellään luo illuusion vedestä. Kuhmumesi on tarkoin suojeltu laji, sillä aikojen saatossa sitä on metsästetty liikaa kauniin ulkomuotonsa vuoksi niin koruiksi kuin monien lääkinällisten ominaisuuksiensa vuoksi.

Hapsiduu

Hapsiduu on merkillinen pieni duulajeihin kuuluva eliö. Hapsiduu aistii ympäristön viestejä voimakkailla tuntosarvillaan, mutta vielä ei tiedetä, mitä se tiedolla tekee, sillä Hapsiduun toiminta vaikuttaa hyvin sattumanvaraiselta. Hapsiduun ihoa peittää vihertävä hento nukka, jonka avulla se maastoutuu helposti sammaleihin. Ravinnokseen se syö hitaasti pöllähtäviä itiöitä.

Hankaraffi

Hankaraffi on Hämy-Häkkeihin kuuluva eliö, jolla on kahdeksan raajaa ja yksi saaliskolo. Hankaraffi on staattisen paikallaan pitkiä aikoja, jotta muut eliöt mukautuisivat sen läsnäoloon ja erehtyisivät kulkemaan sen saaliskoloon. Jos saalis on mieluisa Hankaraffi popsii sen suuhunsa ja jos ei, se köhäisee karkottaen koloon eksyneen eliön. Huolimatta kyvystään olla hyvin paikallaan osaa Hankaraffi liikkua myös erittäin vilkkaasti, ja se on taitava kiipeämään puihin.

Metsämökeltäjä

Metsämökeltäjät ovat äänekkäitä vainueliöitä, joita on hajuaiutinsa vuoksi aikojen saatossa hyödynnetty etsimiseen. Tarkoituksella karkuun lähtemisen kohteiden hakemiseen metsämökeltäjä ei sovellu, sillä sen mölinä ilmoittaa kyllä etsinnän olevan käynnissä. Metsämökeltäjällä on voimakkaat etuvankut ja takamyytyt, joilla se pystyy vaeltamaan pitkiäkin matkoja vaikeassa maastossa.

Kobold

Kobold on kuusinsäkkään ja kaksijalkaisen harvinainen risteytys. Sen pitkät luikerot raajat juurtuvat herkästi sen kulkiessa pehmeällä maaperällä, joten sen täytyy nostella niitä aina paikallaankin ollessaan. Kobold hakeutuu samanmuotoisten eliöiden ja esineitten läheisyyteen ja pitää siksi erityisesti pylväistä, ihmisistä ja puista. Kobold on hieman radioaktiivinen ja saattaa hohtaa, joten se ei sovellu ruokajalkaiseksi.

T-Hirva

T-Hirva on korento, jonka vasaramainen pää on raskas lennättäjä, joten sen voikin todennäköisimmin bongata kivellä tai oksalla lepuuttamassa siipiään. Lyhyet ja nopeat lentopyrähdykset vaativat usein tuntien tai jopa päivien mittaisen lepotaun. T-Hirvan ainutlaatuisista lentokykyä tehostaa sen uhmakkaat selkälihakset, joissa on paljon räjähtävää voimaa. Se saalistaa ilmassa ja puskee saaliin tainnuksiin kovalla päällään.

Piipari

Piipari on seinäkiipijäisiin kuuluva eliö, jolla on todella pehmeä ja lämmin iho. Se tykkää kosketuksesta ja hakeutuu siksi näkyville paikoille pajattavaksi. Piipari on pidetty lemmikkieläimä ja sen voi tavata monessa tuvassa takan seinämässä lämmittelemässä. Lajimääritelmällisesti Piiparin voi myös tunnistaa kuudesta suuresta varpaasta, joita se puhdistaa ahkerasti lähdevedessä.

Tulivuorijonne

Tulivuorijonnella on möykky ja kaksi raajaa. Niitä on havaittu jo muinaisina aikoina Pyhällönpuiston alueella. Tulivuorijonnet saattavat kumentua yhtäkkiä tulikuumaiksi ja tämä on niiden tapa purkaa ylimääräistä energiaa ympäristöön. Tulivuorijonnet ovatkin paikalliselle ekosysteemille merkittävä laji, sillä ne lämmittävät maaperää ja jouduttavat lakastuneiden kasvien ja tippuneiden lehtien hajoamisprosessia.

Unelias avaruusmaitikki

Unelias avaruusmaitikki on nimensä veroinen laji. Se on läheistä sukua avaruusdonitseille, mutta on kuitenkin oma unelias matikkilajinsa. Tämä laji elää matalassa jokivedessä ja se liikehtii uneliaasti joen virran rauhallisessa rytmissä. Avaruusmaitikki saa ravintonsa pehmeästä jokiliejusta ja suotuisan nukkuvassa olosuhteissa saattaa kasvaa halkaisijaltaan jopa kolme metriseksi.

Sihis

Sihis on piikikäs ja kiemurteleva mato. Sihis on hyvin itsetietoinen pelottavasta ulkomuodostaan, joka sille on kehittynyt panssarisuojaksi petokameleita vastaan. Jännittävästä ulkomuodostaan huolimatta kyseessä on hyvin tyyppillinen leikkisä matoeliö, joka on alunperin tupamato ja villiintynyt vasta 8400-luvulla villieliöksi. Innostuessaan se saattaa kiemurrella hurjaa kyytiä ja sihahdella kuin saunan löyly.

Pyhällönpuiston eliöt

Millaisia eliöitä Pyhällönpuistossa asustaa? Etsi kaikki 19 eliötä puistosta ja kirjoita nimet karttaan oikeille paikoille. Voit keksiä eliöille myös omat mielikuvitukselliset nimet.

The map shows a network of paths and a stream. A blue stream flows from the top left. A grey building is located in the middle-left area. A north arrow is in the bottom left. A shaded path leads from the bottom towards the center. Nineteen black dots are placed at various points along the paths and stream, each connected by a thin line to one of the 19 horizontal lines on the right side of the page.